

بناہ فدا

اطفاء حریق

LaToño Rachel Carter / San Bernardino Sun

تهیه کننده : عباس باقری

کارشناس آموزش آتش نشانی

مقدمه

کوشش اساسی برای مقابله آتش سوزیهای فائمانسوز ، رفته رفته از چهارصدسال پیش در اروپا شروع شد. در اواسط قرن نوزدهم ، ضرورت برافورد علمی با مساله آتش سوزی های صنعتی کاملاً اساس می شد. به علت آنکه ثابت شده بود که دیگر شرکتهای بیمه و واحدهای آتش نشانی به تنهایی نمی توانند با مریقههای فائمانسوز و صنعتی مبارزه کنند و باید به کمک دانشمندان به یک راه حل اساسی دست یافت در نتیجه ، بر مبنای روشهای علمی ، برای حل مسئله پیچیده آتش سوزی صنایع ، راه ملهای مناسبی ارایه گردید. در کشورهای پیشرفته، از یافته های این علم برای توسعه و تکامل ادارات آتش نشانی شهری نیز استفاده شد. به خصوص با تأسیس اداراتی برای پیشگیری از بروز مریق و نظارت بر رعایت مقررات حفاظت سافتمانی در برابر مریق ، ادارات آتش نشانی ، درسازمانی که بیشتر منتظر وقوع آتش سوزی بود تا صرفاً با آن مقابله کند، به سازمان حفاظت از مریق تبدیل شد و در نهایت منجر به ایجاد دانش تمصیلی مهندسی حفاظت از مریق در اروپا گردید.

تاریخچه

امپدوکلس دانشمند یونانی در نظریه عناصر اربعه ابراز داشت، که جهان از چهار ماده یا عنصر تشکیل شده و این چهار عنصر که وی آنها را ریشه همه چیز میدانست عبارت بودند از: خاک، هوا، آب و آتش. افلاطون عقیده داشت اجسام مختلف ، همگی از عناصر اربعه تشکیل شده اند. آتش برای اجسام سماوی و ملکوتی ، هوا برای موجودات بالدار و آب برای آبزیان و خاک. به عقیده وی اجسام سماوی نه تنها ملکوتی بودند بلکه روح نیز داشتند. ارسطو نیز به نظریه عناصر اربعه عقیده داشت. او درفصوص این که چرا آتش همیشه رو به بالا زبانه می کشد ، چنین پاسخ می داد " بایگاه طبیعی شعله آتش در فلکی بر فراز ماست ، آتش رو به بالا زبانه می کشد چون می فواهد به سرای طبیعی فود باز گردد ". این عقاید همچنان ادامه داشت تا اواسط قرن هفدهم که با پیشرفت علم ، نظریه عناصر اربعه مردود شد. اما درک این که آتش واقعاً چیست به قرن هفدهم و هجدهم در زمان پیدایش علم شیمی باز می گردد.

رابرت هوک عقیده داشت در هوا یک ملال وجود دارد که موجب امتراق می شود. او مدعی بود چون شوره باروت در آب می سوزد، باید دارای چیزی باشد که درهوا هم هست. جان میو در سال 1679 م ، ضمن آزمایشی نشان داد که هم درتنفس و هم درامتراق ، چیزی از هوا مصرف می شود.

یوهان بشر اقتصادان و شیمی‌دان آلمانی در سال 1669م، با چاپ کتابی به نام فیزیک زیرزمین، نتایج مطالعات خود را در زمینه شیمی فلزات و کانیها منتشر کرد. بشر تمام کانیها و فلزات را مرکب از سه کیفیت می دانست. تزالا پیدا یا جزء شفاف قابل تبدیل به شیشه، ترامرکورالیس یا جزء سبک و فرار و تراپینگوییس جزء آذرین، چرب و قابل امتراق. او عقیده داشت، موادی که قابل امتراق هستند تراپینگوییس دارند.

گئورگ اشتال، پزشک آلمانی نظرات بشر را دنبال کرد. او به جای ترامرکورالیس، نظریه فلوژیستون را معرفی کرد. طبق این نظریه، اجسام قابل اشتعال، فلوژیستون دارند که هنگام اشتعال، این ماده از جسم می گریزد. با ابراز نظریه فلوژیستون، مطالعه امتراق و گازها همچنان توسط شیمی‌دانها دنبال شد. در این زمینه جوزف بلک، مهمترین پژوهش‌ها را انجام داد. بلک پزشک جوانی بود که برای بررسی برفی روشهای درمانی، آزمایش‌هایی را انجام می داد. وی ضمن یکی از این آزمایش‌ها دریافت، هوا یک ماده واحد نیست، بلکه از بیش از یک ماده تشکیل می شود. او این نظریه خود را در سال 1756 منتشر کرد.

هنری کاوندیش، پژوهش‌هایی انجام داد تا مواد تشکیل دهنده هوا را شناسایی کند. او دریافت که از تأثیر اسید بر روی فلز، هوای قابل اشتعال آزاد می شود و نتیجه گرفت که این هوا از خود فلز سرپیشمه می گیرد. کاوندیش در سال 1766م، ضمن انتشار نتایج پژوهش‌های خود، این هوا را هوای قابل اشتعال نامید، در واقع، بر مبنای نتایج او سه نوع هوا وجود داشت هوا، هوای ثابت و هوای قابل اشتعال، جوزف پریستلی برای پیگیری این موضوع دست به انجام آزمایش‌های مختلفی زد. وی ضمن این آزمایش‌ها، هواهای مختلف، از جمله هوای شوره‌ای، هوای فلوژیستونی، هوای اسیدی و هفت هوای دیگر را فراهم کرد. او ضمن آزمایش‌های دیگری دریافت که در اثر تنفس، از حجم هوا به میزان یک پنجم کاسته می شود. همچنین وی کشف کرد که گیاهان می توانند هوایی را که یک موش تنفس کرده و یا هوایی را که سوختن یک شمع تغییر داده، امیاء کنند.

وی در سال 1774م، با استفاده از نور آفتاب که توسط یک ذره بین متمرکز شده بود، اکسید قرمز جیوه را مرارت داد. در نتیجه هوایی بی رنگ به دست آورد، که گرچه در آب حل نمی شد ولی شمع در آن با درخشش بسیاری می سوخت. این را می توان مهمترین کشف پریستلی نامید. او این هوا را هوای بی فلوژیستون شده نامید. در سال 1781م، او مخلوطی از هوای قابل اشتعال و هوای بی فلوژیستون شده را در یک بطری با جرقه‌ای منفجر

سافت و در نتیجه این کار شبنم به دست آورد . در این مورد او فقط اظهار داشت که « هوای معمولی وقتی فلوژیستون می شود ، رطوبتش را نکه می دارد ».

بعدها کوندیش این آزمایش را تکرار کرد و متوجه شد شبنم ، همان آب فالص است ، بر این مبنا نتیجه گرفت که هوای بی فلوژیستون شده در واقع چیزی به جز آب بی فلوژیستون شده نیست . اکنون ، رابطه ای میان آب و اجزای هوا پیدا شده بود ، اما تصویر کلی هنوز مبهم بود .

لازم به تذکر است، قبلاً در سال 1772 م ، یک داروساز سوئدی به نام کارل شیل مدعی شده بود که هوا دو نوع می باشد . یک نوع که به امتراق کمک می کند (هوای ممرق) و نوع دیگر که از امتراق جلوگیری می کند . نتایج کار شیل تا سال 1777 و ترجمه انگلیسی آن تا سال 1780 م ، منتشر نشد.

به هر حال ، سرانجام این لاوازیه بود که می بایست مسأله را حل کند . آنتوان لوران لاوازیه ابتدا با کوشش فکری بسیار نظریه فلوژیستون را مردود شناخت و به دور افکند . سپس کشف کرد هوا مرکب از لاقل دو گاز با اوزان متفاوت است . وی در سال 1779 م ، ادعا کرد قسمت قابل امتراق هوا ، جزء متشکله همه اسیدها است . او این گاز را اکسیژن ، ترکیب آن را باجسام اکسید و این فرآیند را اکسیداسیون نامید .

با این کشف ، فرآیند اشتعال یا امتراق نیز مشخص شد . در این فرآیند، اکسیژن با سرعت با ماده سوختنی ترکیب می شود . در واقع تفاوت بین اشتعال و اکسیداسیون (مثل زنگ زدگی فلزات) ، همین سرعت واکنش می باشد .

سوختن (امتراق)

عبارت است از ترکیب یک ماده قابل سوختن با اکسیژن و در نتیجه مقداری از مولکولها به مولکولهای دیگر و اتمهای سازنده خود تبدیل می گردند . در حقیقت امتراق یک واکنش اکسیداسیون حرارت زا می باشد .

آتش (شعله)

یک واکنش شیمیایی بین ماده سوختنی و اکسیژن است که برای انجام سریع آن به مقدار معینی حرارت نیاز میباشد . ماهیت واقعی انتشار شعله کاملاً درک نشده است . شعله ها سافتارهای متغیر و گوناگونی دارند که به نوع گاز یا بفرای که می سوزد بستگی دارد . مناطق مختلف شعله ، غالباً به وسیله نوعی از واکنش ها ، که در هر منطقه ادامه دارد ، مشخص می شوند . اغلب شعله ها نیازمند اکسیژن هستند.

شعله وری : یک مخلوط سوختنی اکسیدی که انرژی کافی آزاد می کند و اجازه می دهد که شعله به نامیه آتش نگرفته گسترش یابد شعله وری نامیده می شود .

درجه حرارت های اشتعال

الف) نقطه شعله زنی

عبارت از درجه حرارتی است که آن جسم بخارات کافی جهت تشکیل یک مخلوط قابل اشتعال با هوا در سطح خود تولید کند. و در صورت وجود منبع آتش زنه برای یک لحظه شعله موقت ایجاد شده ، ولی ادامه و گسترش نخواهد داشت.

توجه: نقطه شعله زنی مختص مایعات و برفی جامدات که حالت تصعید دارند مثل نفتالین می باشد.

ب) نقطه آتش

پایین ترین درجه حرارتی که یک سوخت تولید بخارات کافی جهت اشتعال و ادامه اشتعال بنماید را نقطه آتش گویند . نقطه آتش معمولاً چند درجه حرارت بالاتر از نقطه شعله زنی است . در تعریفی دیگر ، نقطه آتش عبارتست از پائین ترین درجه حرارت ، بگونه ای که حرارت ایجاد شده از امتزاق بخار مشتعل ، توان تولید بخار کافی جهت ادامه امتزاق داشته باشد.

ج) دمای اشتعال خودبفود

پایین ترین درجه حرارتی است که در آن ماده به خودی خود مشتعل می شود . یعنی ماده بدون نزدیک شدن به شعله یا منبع دیگر جرقه زنی ، خود بفود خواهد سوخت . این بدان معنا است که در شرایطی خاص بعضی از مواد به خودی خود ایجاد مریق می نمایند .

د) امتراق خودبفود «خودسوزی»

برخی از مواد خصوصاً مواد آلی که ریشه کربنی دارند، ممکن است در درجه حرارت ممیط با اکسیژن واکنش نشان دهند، ترکیباتی مانند روغن بزرک که دارای پیوندهای مضاعف کربن - کربن هستند برای این نوع واکنش بسیار مستعد هستند. اگر ماده سوختنی عایق فوبی برای حرارت باشد، حرارت ایجاد شده در چنین واکنشی نمی تواند از آن خارج شده و جذب ممیط اطراف می شود و در نتیجه درجه حرارت ماده بالا می رود و واکنش بیشتر می شود و این عمل ادامه می یابد تا زمانی که درجه حرارت آن به درجه حرارت افروزش و اشتعال برسد و در نتیجه امتراق واقعی صورت پذیرد. تاثیر باکتری روی بعضی مواد آلی سبب افزایش درجه حرارت آنها می شود و برخی مواقع امتراق صورت می گیرد. امتراق در روغنهایی که در صنعت نساجی بکار می روند یا در انبارهای علوفه و زغال که بدیهی است عایق حرارتی عامل مهمی در این نوع امتراق می باشد. ملقه اتصال عرضی اتمها خصوصاً در پلاستیک در مولکولهای جسم مرکب که در برقی پلاستیکها مومود است می تواند منجر به شعله وری خودبفود گردد.

درجه حرارت اشتعال به عوامل زیر بستگی دارد :

الف : درصد بخارات تولید شده از ماده قابل اشتعال در ممیط (فشار بخار)

ب : مقدار درصد اکسیژن مومود در ممیط

ه : نوع منبع آتش زنه و مدت زمانی که جسم قابل اشتعال در مجاورت آن منبع قرار داشته است

د : شکل و حجم مملی که بخارات در آن قرار دارد (فشار ممیط)

ه : وجود کاتالیزور واکنش در ممیط (تسریع کننده و کند کننده)

مدود اشتعال یا انفجار

گاز یا بخار قابل اشتعال در هوا در صورتی که ترکیب آنها در مد معینی قرار بگیرد خواهد سوخت یعنی زمانی که یک گاز یا بخار مشتعل می گردد که با هوای کافی مخلوط شده و نسبت قابل اشتعال یا انفجار را بومود آورده باشد. این قابلیت بستگی به درصد افتلاط آن با هوا دارد. اگر سوخت فیلی زیاد یا فیلی کم باشد افروزش یا انفجار

انجام نخواهد شد و در این صورت گفته می شود که مفلوط پایین تر یا بالاتر از مدود اشتعال یا انفجار خود است و این مدود را بالاترین و پایین ترین مد قابلیت اشتعال می نامند . پایین ترین مد اشتعال یا انفجار عبارتست از کمترین مد تراکم که باعث شعله یا انفجار گردد و همچنین بالاترین مد اشتعال عبارتست از بیشترین مد تراکم (بالاترین مد تراکم گاز یا بخار) که باعث ایجاد شعله یا انفجار گردد . جدول شماره 1 مدود اشتعال یا انفجار برقی از گازها را نشان میدهد.

دامنه یا پهنه اشتعال یا انفجار بعضی از مواد :

پهنه یا مدود انفجار		ماده	ردیف
مد بالا %	مد پایین %		
13	2/5	استون	1
80	2/5	استیلن (گاز)	2
8	1/3	بنزین (اتر نفت)	4
9	1/5	بوتان (نرمال)	5
74/2	12/5	منواکسید کربن	6
15	3/5	اتان	7
13/5	4/8	گاز طبیعی	8
13/5	6	نفت کوره	9
6	1/3	بنزین	10
74	4	هیدروژن	11
45/5	4	هیدروژن سولفاید	12

5	0/7	نفت سفید	13
15	5	متان	14
9/5	2/4	پرویان	15
15	5	گاز طبیعی (شهری)	16
10	1	گاز مایع (بوتان و پرویان)	17

مراحل امتزاق

مراحل امتزاق یا پگهونگی سوختن یک ماده همیشه یکسان و یک شکل نیست. سوختهای مختلف نیز هر یک با مشخصاتی خاص بر توسعه مریق اثر می کنند اما وضع درجه حرارت نسبت به زمان همواره به این شکل است که از نقطه اشتعال آغاز می شود ، به تدریج تمت شرایطی بالا می رود ، با رسیدن به مد نهایی غالباً تا مدودی ثابت می ماند و پس از کم شدن مقدار سوخت ، سیر نزولی را طی می کند.

در شکل زیر مراحل مختلف امتزاق مربوط به نمونه سوختی مشخص در یک مریق آزمایش توسط منمنی زمان درجه حرارت نشان داده شده است .

مرمله ای که آتش رشد می یابد مقطعی مساس است و از لحاظ بکارگیری اقدامات موثر مبارزه با مریق اهمیت اساسی دارد . باید بتوان فیلی زود از وجود آتش مطلع شد تا زمان مورد نیاز برای فرار اشفاص و فعالیت مأموران آتش نشانی هدر نرود .

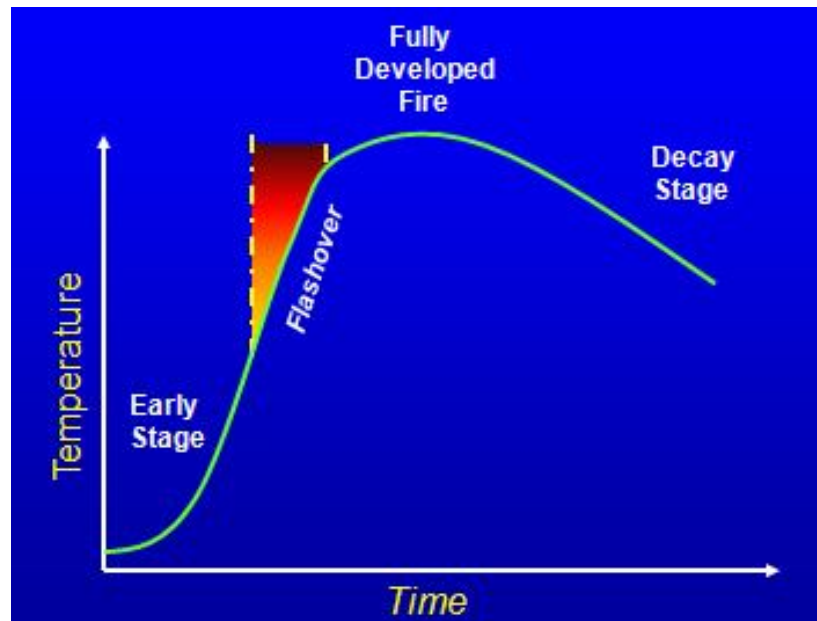
مرمله 1 : اشتعال اولیه و رشد آتش : در این لمظه آتش بروز کرده و رشد آن چند دقیقه تا چند ساعت ممکن است متفاوت باشد در اوایل این مرمله معمولاً سوخت کند می سوزد و تولید دود و گاز می کند .

مرمله 2 : گرگرفتگی یکپارچه یا فلش اور : در این مرمله آتش به اغلب مواد سوختنی سرایت کرده و درجه حرارت سریعاً افزایش می یابد .

مرحله 3 : اوج اشتراق : آتش به حداکثر شدت خود رسیده و تمامی مواد سوختنی شعله ور هستند.

مرحله 4 : پس نشینی و خاموشی : سوخت کاهش یافته و در حال از بین رفتن می باشد مجم آتش کم کم

کاهش می یابد و در نهایت آتش خاموش خواهد شد .

سرعت سوختن

امروزه بیش از 90% انرژی مصرفی جهان از راه احتراق فراهم می شود. پدیده های احتراق ، از برهم کنش فرایندهای شیمیایی و فیزیکی ناشی می شوند . هر واکنش احتراقی دو سازنده دارد یکی سوخت و دیگری اکسنده نام دارد . مولکولهای سوخت در اثر تشعشعات انرژی مرارتی شکسته شده و با اکسیژن ترکیب می گردند . تشکیل مولکولهای جدید کوچکتر باعث آزاد شدن انرژی بصورت نور و گرما می شود که این انرژی ، خود انرژی اولیه شکست مولکولهای بعدی سوخت و در نهایت ادامه آتش سوزی می گردد.

سوختن سه نوع می باشد :

الف - سوختن آرام (کندسوزی)

در ظرف بسته ای که در آن مواد سوختی و اکسیژن پیش آمیخته در حالت گازی به آرامی گرم شوند . چنانچه دمای سیستم از اندازه معینی بالاتر نرود . گرمای آزاد شده در واکنش شیمیایی از راه دیواره های ظرف هدر می رود تا به پایان برسد . این نوع سوختن فقط برای شیمیدانان جالب است .

ب - سوختن سرعت متوسط یا معمولی (اشتعال)

با گذشتن دما از یک حد بحرانی معینی ، سرعت واکنش ها و آزاد شدن انرژی در واکنش شیمیایی ، از سرعت هدر رفتن گرما بیشتر می شود لذا در محیط نور و حرارت فوایم داشت .

ج - سوختن با سرعت تند (انفجار)

اگر در کسری از ثانیه ، مولکولهای سوخت که بصورت گازی یا بخار با اکسیژن مخلوط شده اند ، بصورت یکنواخت واکنش دهند که ایجاد نور و حرارت نماید انفجار گویند . این نوع انفجار را انفجار ناشی از احتراق یا انفجار شیمیایی گویند.

امتراق کامل و ناقص

امتراق کامل هنگامی است که تمام عناصر موجود در سوخت به بالاترین مد اکسیداسیون خود برسند ولی اگر مقداری از مواد قابل اکسید شدن در سوخت باقی بماند یا همراه دود برده شوند امتراق ناقص صورت گرفته است و در این حالت مقداری انرژی تلف شده است. به عنوان مثال انرژی حاصل از سوختن ناقص و کامل کربن به صورت زیر است:

در صورتیکه بخواهیم امتراق کامل صورت پذیرد شرایط زیر باید فراهم باشد:

- اکسیژن به مقدار کافی جهت سوختن موجود باشد. برای سوختن کامل باید مقدار هوای موجود بیش از هوای لازم تئوری باشد و این مقدار اضافی برای سوختهای مختلف متفاوت بوده و بستگی به نوع و جنس و ابعاد سوخت دارد. جهت سوختهای جامد مقدار هوای اضافی لازم 40 تا 50 درصد، برای سوختهای مایع 8 تا 15 درصد و برای سوختهای گازی صفر تا 5 درصد است.
- ماده قابل سوخت باید به خوبی با اکسیژن مخلوط گردد. گازها و بخارات با هوا به خوبی مخلوط می شوند و به همین علت اگر شعله ای را به گاز و هوا نزدیک کنیم احتمال دارد تمام مخلوط مشتعل یا منفجر گردد.
- مایعات به آسانی گازها نمی سوزند ممترق نمی شوند، زیرا هوا نمی تواند در ذرات آنها کاملاً نفوذ نماید، ولی اگر مایع را در اثر فشار به صورت پودر درآوریم، با هوا مخلوط شده و مانند گازها به خوبی می سوزد.
- اجسام جامد فقط درحالتی به سهولت می سوزند که به صورت قطعات کوچک باشند، یعنی سطح های آنها با اکسیژن هوا بیشتر باشد و اگر سوخت جامد را به صورت پودر درآورده و با فشار در هوا پخش کنیم امتراق به راحتی انجام می شود، چنانچه شمش آلومینیم یا روی و دیگر فلزات به راحتی آتش نمی گیرند، درصورتیکه پودر این فلزات برامتی قابل اشتعال می باشد. انفجار سیلوهای گندم نمونه ای از این موارد است.

ارتفاع شعله

ارتفاع شعله تابع مقدار تولید مولکول آزاد از سطح ماده سوخت می باشد . هر چه مقدار تولید بیشتر و سریعتر صورت گیرد مولکولها ناپار باید مسافت بیشتری طی کنند تا فود را به اکسیژن هوا برسانند ، لذا ارتفاع شعله بالا می رود . در سوفتهای مایع این میزان بسیار زیاد است . در چوب کمتر و در ذغال به مداخل می رسد و در فلزات غیر ممسوس است.

مسأله تهیه اکسیژن باعث می شود تا ماده قابل امتزاق و فرار برای تهیه اکسیژن به مناطقی دور از منبع فود زبانه بکشد که در نتیجه سبب تشکیل شعله ای بلند می گردد.

مثلث آتش

آتش نتیجه یک واکنش شیمیایی است که از ترکیب اکسیژن ، حرارت و یک ماده قابل اشتعال بدست و گاهی هم تولید (CO₂) می آید . بدین طریق که اکسیژن با کربن اجسام ترکیب شده و تولید دی اکسید کربن نموده و در اثر این فعل و انفعال شعله و حرارت تولید می نماید . برای ایجاد آتش سوزی سه عامل اصلی مورد نیاز می باشد :

1: ماده قابل اشتعال

2: حجم معینی از اکسیژن

3: حرارت کافی

این سه عامل را به صورت سه ضلع یک مثلث نشان می دهند که به مثلث آتش معروف است.

مثلث آتش، نه تنها عوامل ایجاد آتش را نشان می دهد، بلکه راههای فرونشاندن آن را نیز مشخص می کند. به

بیان روشن تر، چنانچه هر یک از اضلاع مثلث آتش شکسته شود (یک عامل مذف گردد) ، مریق از بین خواهد رفت. برای این مبنا ، سه روش اصلی و اساسی آتش نشانی ابداع گردید. این روش ها عبارتند از : محدود کردن سوخت (مداسازی) ، محدود کردن اکسیژن (ففه کردن) و محدود کردن حرارت (سرد کردن) .

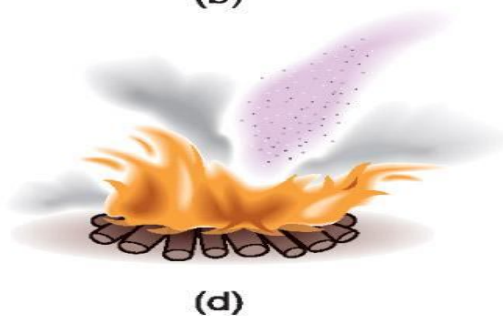
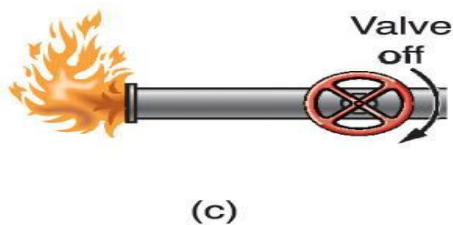
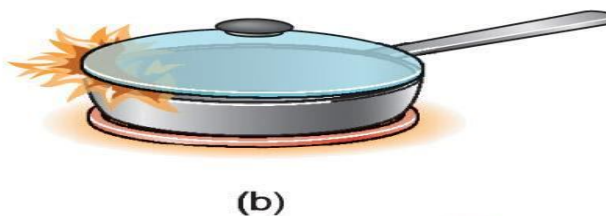
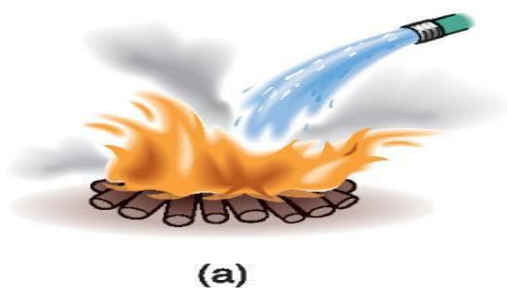
با گذشت زمان تئوری مثلث آتش دستموش دگرگونیهای زیادی شد . به صورتی که اکنون علاوه بر تئوری مثلث آتش ، تئوریهای دیگری مانند مربع آتش ، هرم آتش و پنج ضلعی آتش وجود دارند.

روشهای اطفاء مریق (خاموش کردن آتش)

هرگاه یکی از سه عاملی را که تشکیل دهنده مثلث آتش بوده و ضروری برای انجام عمل امتراق می باشد را از میان برداریم مثلث آتش ناقص شده و فرو می ریزد و عمل امتراق متوقف خواهد شد . این عمل را می توانیم با برداشتن (قطع) مواد قابل اشتعال (ماده سوختنی) یعنی جلوگیری از تغذیه مریق و یا جلوگیری از رسیدن اکسیژن کافی به آتش با استفاده از گازهای فنتی و یا تقلیل درجه حرارت با استفاده از عوامل فنتک کننده (آب) انجام دهیم که در هر سه صورت آتش سوزی کنترل و متوقف خواهد شد.

پس با توجه به مطالب فوق نتیجه می گیریم که به چهار روش می توان آتش سوزی را خاموش نمود:

- تقلیل درجه حرارت بوسیله سردکردن
- کاهش درصد اکسیژن بوسیله گازهای فنتی
- قطع یا دور سافتن مواد سوختنی بوسیله جداسازی
- قطع واکنشهای زنجیره ای سوختن

طبقه بندی آتش:

► نوع A (جامدات)

چوب، کاغذ، زغال سنگ، منسوجات و لوازم خانگی

خاموش کننده مناسب: خاموش کننده آب

▶ نوع B (مایعات قابل اشتعال)

بنزین، روغن، گازوییل، موم، گریس و رنگهای روغنی

فاموش کننده مناسب: فوم و پودر فشک

▶ نوع C (گازها)

گاز طبیعی، هیدروژن، پروپان، بوتان و متان

فاموش کننده مناسب: پودر فشک

▶ نوع D (فلزات)

منیزیم، پتاسیم و آلومینیوم

فاموش کننده مناسب: پودر فشک (ماسه و نمک طعام نیز مناسب است)

▶ نوع F (چربیها و روغن های خوراکی)

چربی و روغن های موجود در آشپزخانه ها

فاموش کننده مناسب: مرطوب شیمیایی

▶ برق

پودر فشک یا CO₂ (بهترین روش قطع برق است)

مکانیزم های انتقال حرارت

جابجایی یا همرفتی Convection

در این روش انتقال حرارت عامل انتقال گرمای مولکولهای هوا می باشد. این روش بیشتر در مایعات و گازها رخ می

دهد. مولکول گرم تر به بالا حرکت کرده و جای خود را به مولکول های سرد می دهد این سیکل آنقدر ادامه پیدا می

کند تا کل فضای آن محیط گرم شود مانند گرم شدن یک اتاق توسط شوفاژ

رسانایی یا هدایت Conduction

رسانایی بیشتر در فلزات دیده می شود هر فلزی که از نظر جریان الکتریسیته هادی بهتری باشد به همان اندازه از نظر هدایت حرارتی نیز بهتر خواهد بود. طلا، نقره و مس هادی های فوبی هستند.

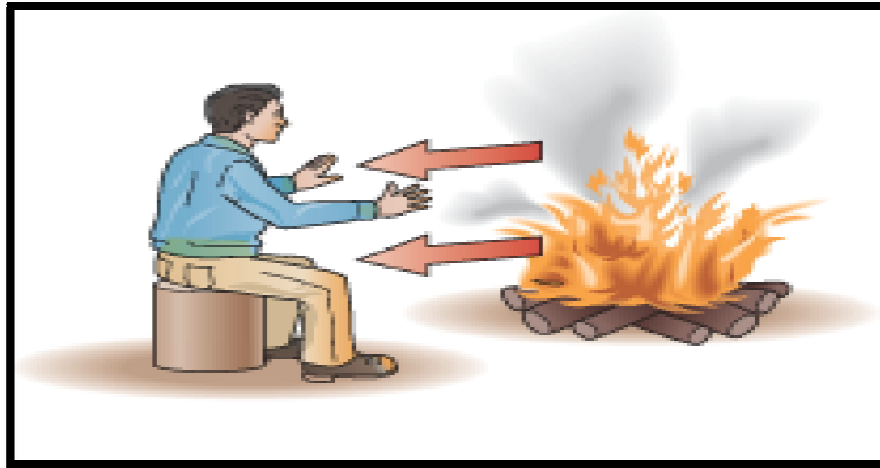
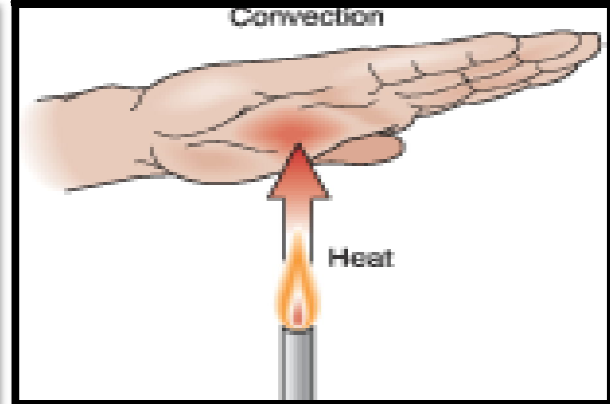
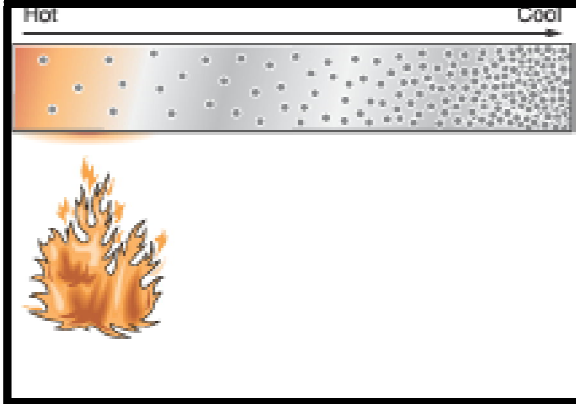
وقتی که یک مولکول گرم شود دوست دارد گرمای جذب شده را از دست بدهد چون دوست ندارد از حالت پایداری خود خارج شود. ناگزیر جنبش مولکولی اش زیاد می شود و در نهایت با مولکول های مجاور برخورد می کند در مین تصادم مولکولی مقداری از حرارت خود را به مولکول مجاور منتقل می کند و در نتیجه مولکول به مولکول حرارت از یک طرف به طرف دیگر منتقل می شود مانند گرفتن یک قاشق روی شعله گاز

تشعشع یا تابش Radiation

روشی است که در آن هیچ شیعی مادی حرارت را انتقال نمی دهند و حتی در فضاء هم به راحتی با این روش منتقل می شود مانند نور خورشید، مادون قرمز یا اینفرارد که از امواج الکترو مغناطیس است علت اصلی تشعشع حرارتی می باشد این اشعه در برفی از مواد جذب مانند لباسهای تیره و در برفی از موارد منعکس مانند لباسهای روشن و در برفی از مواد رد می شود مانند شیشه

نکته: اشعه مادون قرمز فقط در مسیر مستقیم حرکت می کند

پس با این مساب اگر در جایی در مین اطفاء احساس گرمای زیادی کردیم یعنی بیش از حد به منبع حرارت نزدیک شده ایم پس باید عقب نشینی کنیم و یا با توجه به اینکه مادون قرمز در مسیر مستقیم حرکت می کند و در برفی از مواد جذب می شود می توانیم در پشت مانعی عایق سنگر بگیریم .

نکاتی در مورد منابع اشتعال

منابع اشتعال را می توان بر اساس انواع منابعی که در عمل تولید گرما مشارکت می کنند به چهار گروه تقسیم کرد . این گروه ها عبارتند از :

- مکانیکی (اصطمکاک ، بهم فشردگی)
- الکتریکی (مقاومت ، قوس الکتریکی ، الکتریسته ساکن ، صاعقه)
- شیمیایی (امتراق ، تجزیه ، گرمایش خود بخود و انملال)
- اتمی

گرمایش مکانیکی به دو صورت رخ می دهد :

اصطمکاک و بهم فشردگی

اصطمکاک بین دو سطح که مداخل در تماس با یک سطح متمرک است گرمایی تولید می کند که می تواند منجر به برافروفتگی مواد قابل اشتعال شود .

یک مثال ساده یک تسمه در حال سرفوردن روی یک قرقره است . اصطمکاک همچنین می تواند در صورت تولید جرقه منجر به اشتعال شود.

برای مثال جرقه های ناشی از یک عمل ساییدگی ممکن است مواد قابل اشتعال موجود در محیط را بیافروزد . بهم فشردگی یک منبع رایج افروزش نیست قوانین گاز در شیمی مبین آن است که با افزایش فشار بر روی گاز مرارت نیز افزایش می یابد ممکن است در طی به هم فشردن مرارت مورد نیاز برای ایجاد افروزش مواد قابل اشتعال تولید شود این قاعده کلی یکی از دلایل کار کردن موتور دیزل بدون شمع است .

گرمایش الکتریکی به روش های مختلفی رخ می دهد :

مقاومت در یک مدار الکتریکی بسیار مشابه اصطکاک است و تولید گرما می کند در حالی که یک جریان الکتریکی از یک رسانا عبور می کند مقدار مشخصی از جریان برای غلبه بر اصطکاک بین اتم ها در مین عبور الکترسیته از یکی به دیگری مورد نیاز است این امر منجر به ایجاد مقاومت در محل عبور جریانی می شود که در عرض تولید گرما می کند مقدار گرمای تولید شده به نسبت تعداد عواملی چون اینکه آیا رسانا عایق دار می باشد یا نه بزرگی آن و اینکه جنس رسانا چیست و با چه سرعتی گرما را هدر می دهد متفاوت است . (قوس الکتریکی) در هر زمانی که یک مدار وسیله قوس تولید می شود به جریان فعلی و روش قطع مدار بستگی دارد قطع یک کلید قوس کوپکی تولید می کند که معمولاً مشکل ساز نیست .

یک رسانای مجاور با جسمی که بر روی زمین قرار دارد در شرف ایجاد قوسی است که می تواند در صورت وجود مواد قابل اشتعال در نزدیکی آن مشکل ساز باشد.

الکترسیته ساکن مستلزم تولید یک بار الکتریکی بر روی سطح هر یک از دو ماده است که یکی دارای بار مثبت باشد و دیگری دارای بار منفی می باشد ، در صورت وجود شرایط مناسب این دو بار باعث ایجاد یک قوس بین سطوح دو ماده می شود. اگر از دو ماده یکی بنزین و دیگری سطح داخلی حامل توزیع آن باشد ممکن است تولید آتش کند هر زمان که مواد غیر مشابه در حال حرکت در مجاورت هم قرار بگیرند ممکن است الکترسیته ساکن در دسر آفرین باشد. مایعات قابل اشتعال که از طریق لوله یا شلنگ پمپ می شوند یا گلوله های پلاستیکی شلیک شده از راه مجرا و ملقه های پلاستیکی جمع شده در یک دستگاه چاپ همگی مثال هایی از نوامی هستند که در آنجا استاتیک (الکترسیته ساکن) می تواند مایه نگرانی باشد. تنها عامل آتشزایی که می توان آنرا واقعاً کار خدا دانست صاعقه است.

صاعقه از ایجاد بار بین ابرها یا بین ابرها و سطح زمین بوجود می آید.

زمانیکه این ابرها به نقطه ای می رسند که در آن انرژی کافی وجود دارد تخلیه می شوند و صاعقه ایجاد می کنند این امر مقدار عظیمی گرما تولید می کند.

گرمایش شمیایی به چهار روش رخ می دهد :

1. احتراق

2. تجزیه

3. گرمایش خود بخود

4. انملا

احتراق نسبتاً " یک شکل ساده گرمایشی است وقتی چیزی می سوزد تولید گرما می کند و به همین دلیل است که آتش تداوم می یابد در تجزیه گرما توسط مواد تجزیه کننده تولید می شود این فرایند معمولاً از احتراق کند تر است و به مانند احتراق نیازمند منبع خارجی گرمای اولیه برای آغاز فرآیند است این نوع گرمايش معمولاً تنها در ذفیره مجیم مواد مشکل ساز می شود .

گرمایش خود بخود بسیار به گرمایش ماصله با تجزیه تشابه دارد بجز اینکه به هیچ گرمای خارجی نیاز ندارد با وجود مواد فاضی سرعت اکسید شدن در دمای معمولی اطاق می تواند آنقدر سریع شود که احتراق را آغاز کند لباسهای نفی کهنه که به روغن بزرگ آغشته شده اند نمونه بارزی از این پتانسیل هستند .

هر ماده زمانی که در یک ماده دیگر مل شود تا مملول ایجاد کند معمولاً مقدار معینی گرما تولید می کند .

اگرچه گرمای ایجاد شده معمولاً برای شروع آتش سوزیها کافی نیست برقی از مواد مثل اسید سولفوریک می تواند گرمایی تولید کند که منبع بالقوه اشتعال شود .

گرمایش اتمی

مربوط به گرمای تولید شده به وسیله (شکافت) یا ترکیب (آمیزش) دویا چند هسته اتمی است.

نکاتی در مورد گازهای قابل اشتعال

هرگازی می تواند فطرناک باشد متی هوای فشرده داخل سیلندرها ، زیرا اگر مرارت به سیلندر برسد فشار داخل آن بالا رفته و ممکن است آنرا منفجر نماید .

گازها براساس فواص شیمیایی به دو دسته تقسیم می شوند :

1. گازهای قابل اشتعال (متان ، اتان ، بوتان ، پروپان ، استیلن ، هیدروژن) .
2. گازهای غیر قابل اشتعال (نیتروژن ، آرگون ، هلیوم ، دی اکسید کربن) .

گازهای قابل اشتعال از نظر وزن مخصوص به دو دسته تقسیم می شوند :

گازهای سبکتر از هوا (نیدروژن ، گاز متان و اتان ترکیبی) .

گازهای سنگین تر از هوا (گاز بوتان و پروپان ترکیبی) .

گازهای قابل اشتعال عبارتند از : ئیدروکربنهای سیر شده یا سیر نشده که از نفت مشتق می شوند ئیدروکربنهای

مانند : $C_N H_{2N+2}$ سیر شده

$C_4 H_{10}$ بوتان - $C_3 H_8$ پروپان - $C_2 H_6$ اتان - CH_4 متان

مانند : $C_N H_{2N}$ ئیدروکربنهای سیر نشده

$C_2 H_6$ پروپیلن - $C_2 H_4$ اتیلن

گازهایی که برای سوخت منازل بکار می رود بوسیله سیلندر یا نامهای مختلف از قبیل بوتان ، ایران گاز ، پرسی گاز و غیره حمل و نقل می شود ؛ چنانچه توأم با احتیاط های لازم مصرف و حمل و نقل نشود فطرناک بوده و در صورت تنفس باعث بیهوشی می گردد .

در صورت اختلاط با هوا با نسبتهای معین با شعله کبریت ، جرقه کلید برق ، جرقه حاصل از کنتاکت یفچال برقی یا جرقه هر وسیله برقی دیگر مشتعل و منفجر و باعث وارد آمدن زیانهای جانی و مالی می گردد . این گاز مخلوطی از پروپان و بوتان است که درصد اختلاط آنها در فصلهای مختلف متفاوت می باشد .

شرکت ملی نفت ایران برای مصارف خانگی و صنعتی گازهای پروپان و بوتان را مخلوط و در فصول مختلف به تناسب زیر در می‌آورد تا جریان گاز در لوله‌ها به سهولت انجام گیرد.

جدول نسبت افتلاط گاز در فصول مختلف

فصل	پروپان	بوتان
بهار	30%	70%
تابستان	10%	90%
پاییز	30%	70%
زمستان	50%	50%

نقطه جوش گاز پروپان $-44/5^{\circ}c$

نقطه جوش گاز بوتان $-0/5^{\circ}c$

انبساط حجمی گاز مایع به بخار 230 تا 270 برابر است. برای آگاهی انسان از نشت گاز به آن ماده ای بودار بنام اتیل مرکاپتان اضافه می کنند.

فرمول شیمیایی اتیل مرکاپتان C_2H_5SH می باشد.

بدیهی است بوی بد این ماده مربوط به گوگرد محثوی آن است همانطور که در H_2S مشهود است.

فطرات گازها و طریقه مبارزه با آن

بطور کلی درمورد مواجه شدن با فطرات گازها دو حالت مختلف وجود دارد:

- مرملة ای که آتش سوزی از گاز بوجهود آمده باشد .
- مرملة ای که گاز در سافتمان پفش شده و آتش نگرفته باشد .

برای مبارزه در مرملة اول یعنی آتش سوزی ناشی از گاز در محل های سرپوشیده ، لازم است ابتدا اطراف مفازن گاز را با توجه به نوع آتش سوزی فاموش نمائیم ، در صورتی که نتوانیم بوسیله بستن شیر گاز و یا وسایل کمی دیگر از فروج گاز جلوگیری نمائیم از فاموش کردن فود سیلندر گاز پس از فاموش کردن اطراف آن فودداری کنیم تا زمانی که وسایل انتقال مفزن و یا جلوگیری از فروج گاز آماده گردد .

علت اینکه از فاموش نمودن سیلندر (مفزن) گاز در صورت عدم امکان انتقال سیلندر یا جلوگیری از فروج گاز در جاهای سرپوشیده می بایست فودداری نماییم این است که امکان دارد آتش در اطراف سیلندر گاز کاملاً فاموش نشده باشد و جرقه ای در زیر جعبه ها ، داخل کتو و یا بطور کلی در محلی که فارج از دید ما است باقیمانده و وقتی گاز را فاموش نماییم و نتوانیم از فروج آن جلوگیری کنیم فضا را پر و به محض رسیدن گاز رها شده مخلوط با هوا به باقیمانده جرقه آتش ، تولید انفجار فواهد نمود که امکان مرگ افراد وجود دارد و هم فسارت ناشی از انفجار بمراتب بیشتر از آتش سوزی اولیه فواهد بود .

برای فاموش نمودن آتش سوزی گازها باید هر سه روش اطفاء را بکار ببریم یعنی :

- سیلندر را به وسیله آب فنک می نماییم (پایین آوردن درجه حرارت)
- آتش محل را بوسیله مواد ففه کننده (پودرهای شیمیایی و گاز کربنیک و غیره) اطفاء می نمائیم
- جریان گاز را قطع می کنیم (دور سافتن مواد سوختنی)

مرملة دوه ، زمانیکه گاز در سافتمان پفش شده و آتش نگرفته باشد (مرملة فطر)

در این حالت لازم است که برای جلوگیری از انفجار و آتش سوزی اقدامات زیر را انجام دهیم :

- باز کردن تمام درها و پنجره های سافتمان .

- خارج کردن گاز از داخل ساختمان بوسیله ایجاد باد (برای اینکار باید از وسایلی استفاده شود که تولید الکتریسته ساکن یا جرقه ننماید. وسایل مناسب عبارتند از: یک مقوای بزرگ، قطعه ای گونی یا پارچه های نخی فیس شده .
- برای داخل شدن به محل نشئت گاز از دستگاه تنفسی استفاده نمایید یا مداخل بوسیله قطعه ای پارچه فیس جلوی دهان را بپوشانید تا در زمان بروز آتش سوزی یا انفجار احتمالی ، ریه و مجاری تنفسی شما دچار سوختگی نشود.
- جلوگیری از فروچ گاز بوسیله بستن شیر کنترل (گاز مایع) و فلکه اصلی (گاز شهری).
- از قطع و وصل کردن کلیدهای برق فودداری شود ؛ یعنی اگر متی لامپی روشن بود آنرا بوسیله کلید فاموش نکنیم چون فود کلید در اثر کنتاکت تولید جرقه می نماید. البته در مواردی که فیوز برق در فارج از ساختمان قرار دارد می توانیم فیوز کنتور را باز کنیم تا جریان برق در داخل ساختمان بدون ایجاد جرقه قطع شود ولی اگر فیوز در داخل مملی که در آن گاز پخش شده قرار داشته باشد به هیچ عنوان آنرا باز نمی کنیم.
- فاموش کردن تمام منابع مرارتی از قبیل : بفاری ، شمعک آبگرمکن، سماور برقی، اتو برقی و ...
- از مداخل نیرو استفاده کنید.
- از پوشیدن یا در آوردن لباس در داخل ساختمان فودداری کنید (تولید الکتریسته ساکن) .
- اگر به عنوان نیروی آتش نشانی به چنین مملی می روید بهتر است یک یا دو سر لوله آب را قبلاً در ممل آماده نمایید ، تا اگر آتش سوزی ایجاد شد بتوانید بموقع جهت اطفاء اقدام کنید.
- بوسیله اسپری نمون آب می توانید مقداری از گاز ممل را از طریق فروچی پنجره ها به بیرون هدایت نمایید.
- هنگام عملیات از تجمع افراد در اطراف ساختمان فودداری کنید.

توجه: جهت از بین بردن مخلوط قابل اشتعال و انفجار گاز و هوا ، می توانید یک یا دو دستگاه کیپسول پودر و گاز را در هوای محیط تخلیه نمایید.

نکاتی در مورد مایعات قابل اشتعال

فطر آتش سوزی مایعات قابل اشتعال بستگی مستقیم به فاصیبت تبخیر شدن آنها دارد که در اثر دریافت حرارت از محیط یا یک منبع حرارتی دیگر، گاز کافی برای افتلاط با هوا تولید و مخلوط قابل اشتعال یا انفجاری را مهیا سازند . انواع مایعات قابل اشتعال به قرار زیر است :

الف) مایعات سریع الاشتعال

مایعات سریع الاشتعال به مایعاتی گفته می شود که نقطه تبخیر آنها پایین باشد مانند : بنزین .

ب) مایعات کند اشتعال

مایعات کند اشتعال به مایعاتی گفته می شود که نقطه تبخیر آنها بالا باشد مانند : نفت فام ، روغن های میوانی و غیره .

مایعات قابل اشتعال از نظر مل شدن در آب به دو دسته تقسیم می شوند :

1. مایعاتی که در آب مل می شوند مانند : الکل ها (مایعات غیر چرب)
 2. مایعاتی که در آب مل نمی شوند مانند : فرآورده های نفتی ، روغنی و غیره (مایعات چرب)
- در ظروف ممتوی مایعات قابل اشتعال ، هرچه ظرف بیشتر خالی باشد فطر انفجار بیشتر است (بشکه یا تانکرهای بنزین و نفت) .

باید توجه داشته باشیم که در آتش سوزی مایعات وسعت آتش سوزی به سطح مایع بستگی دارد .

بنابراین در این نوع از آتش سوزی ها باید از پخش و جاری شدن آنها جلوگیری نماییم و بهترین فاموش کننده ، اگر مریق در سطح کوچکی باشد پودرهای شیمیایی و اگر در سطح بزرگتری باشد ، کف مکانیکی است . اطفاء مریق مایعات کند اشتعال و سریع اشتعال شامل قطع نمودن منبع سوختی ، قطع هوا به روشهای مختلف ، سرد نمودن

مایع جهت جلوگیری از تبخیر شدن آن و یا استفاده توأم از روشهای فوق می باشد . جهت پیشگیری از مریق و انفجار مایعات قابل اشتعال یک یا چند تکنیک که در زیر شرح داده شده ، بکار می رود :

- جلوگیری از منابع آتش زنه .
- از بین بردن تماس هوا با مایع (تقلیل درصد اکسیژن موجود در هوا) .
- نگهداری نمودن مایعات در ظروف یا سیستم های بسته .
- تهویه نمودن جهت جلوگیری از ذمیره شدن بخارات و ایجاد دامنه اشتعال .
- استفاده از فضای گازهای فنتی بجای هوا .

در انتها موارد مهمی از فلش اور و بک درفت بطور خلاصه تقدیم می گردد:

نموی گسترش شعله در یک محیط بسته

- آتش شروع به سوختن می کند
- گاز ها رو به طرف بالا حرکت می کنند مشکل شعله تشکیل می گردد
- جا به جایی هوا در محیط بسته به حالت قارچی شکل تشکی می شود
- دیگر سوخت های موجود در محیط شروع به تولید گاز های قابل اشتعال می کنند
- شرایط برای به وجود آمدن فلش اور مهیا می گردد
- همه مواد یک نقطه آتش دارد که شروع سوختن است

فلش اور

علائم و نشانه های فلش اور

- بالا بودن درجه حرارت محیط
- قرار بودن گاز های داغ در پایین ترین سطح
- دیدن شعله در درون گازها (فرشته های رقصان)

- متصاعد شدن گازها یا بخارات از مواد قابل اشتعال (پرولیز)
- افزایش ناگهانی درجه حرارت ممیط

تاکتیکی که توسط گروه باید صورت بگیرد :

- ارزیابی ریسک موجود در محل برای شناسایی علل فلش اور
- در نظر گرفتن تهویه
- فنک کردن گازهای داغ قابل اشتعال در ممیط
- از شعله وری مجدد گازهای داغ در ممیط جلوگیری شود
- قرار گرفتن در سطوح پایین به هنگام عملیات

بک درفت

علائم فارژی بک درفت

- سوختن مواد با ممدودیت تهویه
- فروج دود از سافتمان (تمت فشار)
- سیاه شدن شیشه ها از داخل (عدم وجود دید)
- نوتروپلن به پایین ترین مد فود رسیده است

علائم داخلی بک درفت

- پایین بودن سطح نوترو پلن
- پالس (نبض) زدن دود از بازشو ها
- ورود سریع هوا به داخل سافتمان به هنگام باز کردن درب و پنجره
- شنیدن تنفس مریق (صدای سوت) از داخل سافتمان

تاکتیکی که توسط گروه باید صورت بگیرد :

- اجازه وقوع دادن
- تهویه از بالاترین سطح
- فنک کردن گازهای داغ

والسلام

عباس باقری - 09124785747